

med Tilstørrelser og kunde netop ved at angives med Tilstørrelser ikke andet end frappere, skjøndt mig frapperede de ikke, thi de da angivne Tal vare vistnok ansatte temmelig rundeligt. Men naar Antallet af disse Sager er saa stort, hvorledes gaaer det da an at henlægge til de to Politiafdelinger tillige alle de Tyveri- og Bedragerisager, som ellers nu ved Lovudkastet ere henlagte under de fire kriminelle Afdelinger? Man vil sige, jo, det gaaer an, thi der er to Korrektiver — og det gjorde den ærede Ordfører nu gjældende — som raade Bod derpaa. Det første er, at Justitiarius kan strax, naar det viser sig, at Sagen efter sin Størrelse behøver en mere omfangsrig Undersøgelse, henvise den til et Kriminelkammer. Det er imidlertid Noget, der i praktisk Henseende er uanvendeligt. Man maa nemlig erindre, at naar Sagen kommer til Retten, skeer det i Form af en Rapport, hvori der staaer, at den og den er bleven antruffen i Besiddelse af det og det, eller har begaaet det og det Tyveri etc.; men saasnart Sagen er kommen ind for Undersøgelseretten, kan det vise sig, at den Paagjældende har gjort sig skyldig i 30 til 40 Tyverier, og saa kan man først see, om Sagen behøver denne vidtløftige Undersøgelse; om Straffen kan Justitiarius heller ikke forud have nogen Mening, naar der ikke allerede efter Rapporten foreligger et Indbrudstyveri, og det er helbigviis ikke meget hyppig Tilfældet, at et Indbrudstyveri er det første Tyveri. Men, siger man, Underdommeren kan ogsaa under Sagens Behandling henvise den til en kriminel Afdeling. Det er ganske vist; der have vi et Korrektiv; men der have vi saa den hele Sønderrivelse og Afsplitelse af Sagen, som man har talt om, saa det lader sig ikke gjøre paa den Maade. Det staaer fast, at ved de 4 Kriminelkamre ville Sager angaaende første Gang begaaet Tyveri og Bedrageri, der mangen Gang have et stort Omfang, udgjøre en meget væsentlig Deel af deres Forretninger, og det gaaer ikke an, naar man har beregnet, at de to Politiafdelinger kun skulle have de offentlige Politifager, saa at forøge deres Forretninger med et Antal Sager, som man tager bort fra de fire kriminelle Afdelinger, hvis Forretninger paa den

anden Side derved ville forringes saameget, at de ikke ville være tilstrækkelige til at udfylde Vedkommendes Tid. Det er disse Betragtninger, der gjøre, at jeg ikke kan Andet end tilraade det ærede Thing at lade det blive ved Lovudkastets Bestemmelser, der efter min Overbeviisning ville fyldestgjøre ethvert billigt Krav.

Der er et Par Endringsforslag, som jo ikke kunne have nogen videre Bægt. Under Nr. 4 er der saaledes stillet et Endringsforslag, der gaaer ud paa, at naar der i § 2 bestemmes, at visse Sager skulle være offentlige Politifager, „forfaavidt Straffen ikke maa blive Hensættelse i en Straffeanstalt“, skulle disse Ord forandres til „forfaavidt Straffen ikke skjøntes at maatte blive . . .“ Dette Forslag er af en meget ringe Betydning, men jeg troer dog, at hvor en Lov optræder som den, der giver en Bestemmelse, kan den ikke sige, at derunder henregnes de og de Sager, „forfaavidt Straffen ikke skjøntes at maatte blive“; Loven maa sige: de skulle henregnes derunder, naar de ikke medføre højere Straf. Loven udtaler kun en Regel, men Skjøttet overlader den til den, der skal anvende den.

Endringsforslaget under Nr. 5 har heller ikke stor Betydning, og der vil ikke kunne være Noget at erindre imod det. Saavidt jeg seer, knytte de øvrige Endringsforslag, der ere stillede til den Deel af Lovudkastet, der er sat under Forhandling, sig saaledes til de Punkter, om hvilke jeg har havt den Ære at udtale mig, at de staae og falde dermed, og jeg behøver derfor for Dieblikket ikke at hyltre mig nærmere om dem.

Christensen: Det har gjort mig ret ondt at høre, hvorledes den høitærede Justitsminister saa at sige i Et og Alt stiller sig med Bestemtthed imod de af Udvalget stillede Endringsforslag. Det er maaskee gaaet ærede Medlemmer ligesom mig, at de derved ikke mindst ere blevne forundrede ved at lægge Mærke til, hvorledes den høitærede Minister meente, at et vist Ubekjendtskab til Forholdene fortrinsviis var tilstede paa Modstandernes Side fremfor paa hans egen Side. Jeg skal imidlertid ganske lade dette ligesom det Meste